

det havde begyndt saaledes, som jeg nu ontydede, havde været adskillige rigtigere. Nu faaer man det Indtryk, at det er et Vønningsforslag, og skjøndt det aldrig nogenstunde kunde falde mig ind at tænke, at det fra den høitærede Finanzministers eller fra anden Side var tænkt som Vønningsforslag, maa Folkethinget dog faae det Indtryk, at det er saadan Noget, og derfor er det ikke sandsynligt, at Folkethinget vil komme til at interessere sig synderligt for det, i det Mindste ikke i den foreliggende Stikkelse, skjøndt det er et Lovforslag, der i høj Grad fortjener Opmærksomhed. Sagen er nemlig saaledes med dette Thing, at det jo, saavidt jeg kjender, ikke har nogen overdreven Kjærlighed til Embedsmænd, til Vønninger og til den Slags Ting. Altsaa, naar en eller anden Minister vil have den Slags anbragte, kommer det virkelig an paa, om jeg saa maa sige, at "kandisere" det, altsaa ligesom der er Fruiter, der ere uspiselige, naar de komme i al deres Røgenhed; men som blive i højeste Grad appetitlige, naar de blive kandiserede. Altsaa det Samme er Tilfældet med Lovforslaget, idet det, som det forekommer mig, maatte være en Opgave for en hvilken som helst Regjering, naar den vilde forelægge Lovforslag, der indeholde Embedsmænd og saadan Noget, at se at gjøre sig al mulig Umage for at kandisere disse nye Embedsmænd — de gamle behøve ikke at kandiseres; men det er i høj Grad af Betydning at faae det gjort med Hensyn til de nye Embedsmænd, man forlanger, og det saa meget mere som Situationen for Dieblitter er saaledes, at der under de nuværende politiske Forhold formodentlig slet ikke for Folkethinget kan være Tale om at faae affattet nogle Embedsmænd. Jeg antager, at Folkethinget har den Overbevisning, at der selvfølgelig er en hel Mængde Embedsmænd, der ere nyttige, men at Folkethinget paa den anden Side mener, at der er mange Embedsmænd, der ere, om ikke stadelige, saa dog overlødige. Det skulde ikke være vanskeligt for mig fra det Omraade, jeg kjender, at paavise, hvor der kunde spares en Mængde Embedsmænd. Jeg antager imidlertid ikke, at det kunde nytte noget under den nuværende politiske Situation at forlange en Indskrænkning af Embedsmændenes Antal; thi skjøndt den nuværende Regjering ikke er bireaukratisk — og det er en Røs for den — staar den alligevel i et saadant Forhold til Bureaukratiet, at jeg antager, at det vil være meget vanskeligt for den nuværende Regjering at se, at der er for mange Embedsmænd. Men nu er Folkethinget saaledes stillet, at der, naar man ikke kan blive af med de over-

flødige Embedsmænd, kan være en stor Fri- stelse for det til næsten ubeset, havde jeg nær sagt, uden videre at afflaa alle de For- dringer, der komme om nye Embedsmænd. Jeg mener, at dette er ikke rigtig, og derfor har dette Lovforslag, efter at jeg nøiere har gransket det, i og for sig ikke noget Afkræftende for mig. — Dette var nu en formel Bemærkning; men reelt vil jeg sige, at i den Stikkelse, som Forslaget nu har, vil jeg ikke tilraade, at det bliver vedtaget. Sagen er nemlig den, at, hvis dette Lovforslag bliver vedtaget i den Stikkelse, det nu har, vilde det blive fuldstændigt eller saa godt som afhængigt af den kommende Direktør i statistisk Bureau, hvilke statistiske Materier han skulde optage til Bearbejdelse. Ganste vist staar der i Bemærkningerne, at man har nærmest tænkt sig, at Bureauets ene Kontor skulde overtage Erhvervsstatistiken o. s. v. og det andet Kontor Befolknings- og den sociale Statistikk — der staar ikke, hvilket Kontor der skal overtage Retsstatistiken — men skjøndt det altsaa bemærkes, at man har tænkt sig, at Kontoret skal optage den sociale Statistikk, vil den mulige Direktør dog ikke være bundet til at optage den. Statistikerne have alle sammen deres Specialitet, og dersomder i Spidsen for Bureauet stod en Statistiker, som ikke interesserede sig for Arbejderstatistiken, som muligvis var bange for at gaa for nipe ind paa dette Spørgsmaal, var bange for af de Resultater, det kunde føre til, vilde det være meget let for Direktøren ganske at udelukke den sociale Statistikk paa Bureauet, selv om Regjeringen havde tænkt sig, at den skulde optages; og det vilde jo ikke være muligt for Regjeringen at tvinge Direktøren dertil; thi han vilde altid kunne sige, at de andre Sager, som han beskæftigede sig med, tog saa umaadelig Tid og krævede saa meget Arbejde, at de lagde Beslag paa hele Personalets Kræfter. Jeg mener derfor, at, hvis Loven skal kunne bruges og blive til Gavn, maa det udtrykkelig fastkættres i den, at den sociale Statistikk eller Arbejderstatistiken skal optages, og saa maa der endvidere være Bestemmelse i Loven om, at den Del af statistisk Bureau, der giver sig af med Arbejderstatistikk, skal være udrustet med Myndighed til at faae Svar paa Spørgsmaal, som den kommer med til Arbejdsgivere o. s. v. for at gjøre sig bekendt med Vønningsforhold, og endvidere burde der rimeligvis staa i en saadan Lov, at de Oplysninger, der indhentes fra det statistiske Bureau for at gjøre sig bekendt med Arbejderforholdene, ikke søges ikke alene hos Arbejdsgiveren, men ogsaa hos Arbejderne selv. Det er et Princip,